

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izven nedelje in praznike.

Inserati: do 30 pett vrst á 2 D, do 100 vrst á 2 D 50 p, večji inserati pett vrstá 4 D; notice, poslano, izjave, reklame, preklic beseda 1 D; Popust po dogovoru. — Inserati davek posebej.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravnštvo „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knaflova ulica št. 5, priljubo. — Telefon št. 304.

Uradništvo „Slov. Naroda“ Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje
Telefon št. 34.

Dopis sprojenje je vodljivo in zadostno frankovanje.
Rokopisov se ne vraca.

Posamezna številka:
v Jugoslaviji od 4-5 str. po D. 1.50, 8 in več
2 D. V inozemstvu 4-6 str. 2 D., 8 in več po 3 D.
Poština platana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja:	V Jugoslaviji		V inozemstvu
	V Ljubljani	po pošti	
12 mesecev	:	:	Din 360—
6	:	:	180—
3	:	:	90—
1	:	:	30—

Pri morebitnem povražju se ima daljša naročina doplačati.
Novi naročniki naj pošljijo v prvih naročino vedno po nakaznič.
Na samo nismena naročila brez poslatve denaria se ne moremo ozirati.

O priznanju sovjetske Rusije.

Vprašanje obnovitve diplomatskih stikov s sovjetsko vlado je vzbudilo v evropski javnosti veliko zanimanje tem boli, ker se bližamo odločilnemu trenotku, ko bo treba to vprašanje na ta ali drugi način rešiti. Večno ne more trati to nesigurno in za obe strani skodeljivo stanje v mednarodnem življenju in zato vsa dan bolj dozoreva korak, ki bo imel nedogledne posledice. Vse evropske države so začele razmišljati o tem, kako in pod katerimi pogoji bi priznale sovjete, vsem je ležeče na skorajšnji ureditvi mednarodnih odnosa, vse so enako oprezne, kadar gre za prehod od besed k dejanju. Nič čudnega. Saj se vsi državniki zavedajo, da bi priznanje de ure v znaten meri in morda v doglednem času usodno vplivalo na obstoječi družabni red v zapadni Evropi, ki mora biti v tem slučaju pripravljena tudi na premembu politične konstelacije.

Cim bolj to pereče vprašanje dozoreva, tem več je različnih glasov, ki govorijo za in proti. Tudi voditelji češkoslovaške narodne demokracije dr. Kramar se je oglasil in priobčil v »Narodnih Ljubljivih« ugovnik, v katerem pravi: V Beogradu so se stvari razvile tako, kar so smo si želeti. Docela naravno je, da med nami in našimi pogodniki v Mali antanti ni različnih nazirani glede naših odnosa, napram Franciji, niti glede madžarskega vprašanja, in samo po sebi je tudi umevno, da si moramo v interesu miru in pokoja vsi želeti, da bi se stabilizacija po vojni razrušenih razmer ne zavirala niti z bolgarske strani, niti s postritvijo sporov o nerešenem italijsko-jugoslovenskem vprašanju. Vse to odgovarja temeljnemu točkemu naše politike, in če se je znova pretresalo, je to le garancija za razne incidentne slučaje, ki se jih ne izogne nobena politika, ki jih je mogoče premagati in ki niso nevarni, ako so temeljne smernice politikejasne in krepke.

Vse to smo pričakovali. Za nas je bilo najvažnejše vprašanje odnosa Jugoslavije napram sovjetski Rusiji. Po dosedanjih vesteh je bilo sklenjeno, da si vsaka država Male antante uredi to stvar po svoje, in to je, česar sem si želeti, ker sem se v interesu bodočnosti Slovanstva bal, da bi Jugoslavija ne smatrala za svojo zavezniško dolžnost slediti nam v bojazni, da pridemo v Moskvo prepozno. In ker se oficijelno zatrjuje, da je to uprav isto, kar je hotela tudi naša zunanjina politika, ne morem niti razumeti, zakaj so me za moj zadnji članek o priznanju sovjeta v Jugoslaviji takoj napadali. Kakor vedno, je dobro vse kar se je zgodilo in mi smo vedno hoteli to, kar se je zgodilo. Mene pa je zelo razveseli osobito na-

stop g. Spalačkoviča, ki je bil v vojem času srbski poslanik v Petrogradu in ki je torej predvsem poklican, da govorji o razmerju srbskega naroda do Rusije, ker je bil priča svetega oduševljenja ruskega naroda za bratski srbski narod in je na lastne oči videl, kako je bilo vse rusko ljudstvo pripravljeno žrtvovati vse za njegovo svobodo. Naravno je tudi živa zavest, kako nevhodno bi bilo, aki so Srbi segli v roko izdajalcem tega ruskega ljudstva, ki je iz ljubezni do njega žrtvovalo milijone svojih najboljših sinov.

Tako bomo torej sami odločevali o svojem stališču napram boljševiški Rusiji, in že se govorijo o tem, da se bomo ravnavi po zgledu Angleške in Italije. Za človeka, ki pozna ruske razmere, je navrnost psihološka uganka, zakaj je baš sedaj tako ognjevitvo prizadevanje, da bi ne prišli v Moskvo prepozno. »Nepa« (nova ekon. politika) je doživel popoln krah, v nacionalizirani industriji izdelano blago nima odtoka, dasi so sovjeti že diktirali 30odstotno znižanje cen, ker kmet nima s čim kupovati. Sovjeti torej potrebujejo denar, da bi obdržali svoj »državni kapitalizem«, nikakor pa ne evropsko blago, ki bi ga nihče ne kupil. Ce pa bi bilo tako po ceni, da bi kmet mogel kupovati, bi moral sovjeti zapreti vse svoje državne tovarne. Že l. 1923. so enostavno prepovedali uvoz tujega blaga, samo da bi se obdržali. In v tej situaciji hočemo znameniti poznavalci Rusije trgovati s sovjeti. In to še v momentu, ko se pristaši »Nepa« obupno borijo proti radikalizmu vernih ali spekulativnih komunistov, katerim se je pridružil tudi — g. Trockij! Zdi se, da ima staro Oxfiesteria tudi v novi »demokratični politiki« še vedno prav.«

Vidimo torej, da se dr. Kramarova sodba o boljševikih in o priznanju sovjetske vlade v glavnih točkah ujemata z ono, ki sta jo izrekla naš pariški poslanik dr. Spalačkovič in bivši predsednik sodarstvene dumne M. Rodžijanko. Vsem tem sodbam pa nedostaja nekaj, kar se nam zdi v predmetnem slučaju bistveno. Vsi trije nasprotovni priznanja izhajajo iz povsem napačne premise, da je ruski problem interna zadeva, te ali one države ali kvečjemu slovanske bodočnosti. Temu pa ni tako. Priznanje sovjetov in vse, kar je s tem riskiranim korakom v zvezi, je mednaroden, če hočete, svetovni problem, ki le malo zadeva nacijonalne interese, zato pa tem globlje posega v obstoječe družabne razmere, osobito na socijalnem, gospodarskem in političnem polju. Kdor je količaj sledil dogodkom zadnjih petih let, se bo gotovo še spominjal, kako površno in naivno je evropska javnost presojašla rusko socijalno revolucion

vsaj prva leta po njenem izbruhu. Tudi državniki in diplomatični se niso posebno odlikovali, ker bi sicer ne bili lezli brez rokavice po kostanj v žrjavico, kjer so se prav pošteno opekle. Iz nepoznavanja ruskih razmer in napačne sodbe o boljševizmu se je rodilo usodno preprincanje, da bo mogoče z oboroženo intervencijo pogasiti ogenj državljanke vojne. Po vrsti so nasedli tej zmoti: Francija, Angleška, Poljska, Djenkin, Judej, Kolčak, Vrangle in drugi faktorji, ki so smatrali boljševike za zločinske priteplice, čiji polastitev ruske države je le začasna. Praksa je pokazala, da je stvar nekoliko drugačna. Sedma leta že eksistira sovjetska vlada in, kakor vse kaže, se še ne misli umakniti. Vsi proroki in prorokovanja o njenem skorajnjem padcu nič ne zadežejo. Stari lisjak Ljenin sedi v Kremlju in niti ne pomisli, da bi izročil državno krmilo v druge roke.

Iz zgodovine ruskega boljševizma pa nam je znano, da je njegova glavna sila v sistematičnem vplivanju na psihologijo ljudskih mas. Ko je moskovsko in petrogradsko delavstvo l. 1918 zlomilo železni obroč protiboljševiških čet, tedaj je bila za boljševike dobivena prva igra. Od zmage nad neprijateljskim orožjem do moralnega uspeha pa je še dolga pot in na tej poti stope moskovski politiki še peto leto. Izstradanemu in izmučenemu ruskemu mužku so dan na dan obetali, da bodo zapadne države brez njega kmalu na kolentih, da bo Rusija po prvi zmagi dobila tudi drugo bitko — priznanje sovjetske vlade kot edini zastopnik zvezne kmetske - delavskih republik. Ce bi torej Evropa priznala sovjete, bi s tem eo ipso priznala svoj poraz, ona bi kapitulirala pred pesčico ekscentričnih elementov, o katerih je še nedavno govorila s toljkim preizrjem. S priznanjem bi bila storjena sovjetska v dveh ozirih velika usluga. Kapitulacija pa zara bi izdatno utrdila položaj sovjetske vlade v notranjosti države, ker bi se v masah zelo dvignil njen ugled, z druge strani pa bi ta preokret ne ostal brez posledic tudi v inozemstvu, kjer bi komunistično navdahnjenim elementom hipoma zrastel gremben. Boljševikom ne gre toliko za denar, kolikor za moralno zmago, ki bi jim bila s priznanjem že zagotovljena. Komunizem, ki je povsod izven Rusije že precej ponehal, bi po tej zmagi znova nastopil kot odločujoča politična sila. In to je naivnačje, na kar ne smemo pozabiti, kadar govorimo o priznanju sovjetske Rusije. Kakšne posledice bi imel ta korak za zapadne države, o tem je mogoče le ugibati. Eno pa je jasno, da bi se razkrjanje družabnih sil nadaljevalo z neverjetno naglico.

Popolarizem proti fašizmu.

Don Sturzo, bivši tajnik italijanske popolarske stranke, je izdal v Torinu brošuro z naslovom »Popolarismo e fascismo«. Brošura je očvidno namenjena za bližnje volitve v italijanski parlament. Fašisti se pripravljajo na nje z vso svojo močjo, ker se jim zdi, da nasprotna stranke nikakor ne bodo tako pohevnje, kakor so oni precej časa mislili, marveč da udarijo v volilno borbo tudi one, z vso svojo silo. S fašistovske strani se omenja, da misli Mussolini vodi volilno kampanjo po angleškem vzorcu ter se shodov udeleže člani vladave v najboljši meri. Mussolini bo predsedoval shodom po večjih mestih. Popolari bodo najhujši nasprotniki fašizmu. Zato pa je zanimivo, kaj pravdon Sturzo o fašizmu in Mussoliniju. Zanes danes navajamo na kratko nekaj citatov iz omenjene brošure.

Don Sturzo piše:

»Večkrat se vpraša po razlogu, zakaj se nadaljuje in na raznih krajih tudi poostavlja sistem grožnje, nasilja in blaženja. Dočim se razumejo, dasi se ne dajo opravičiti, take metode fašizma za poprečni čas, dokler ni dosegel do vladave, pa poslej, ko je sprejela dogodek politična, vojaška in kraljevska oblast sporazumno in ko se je večji del časopisa orijentiral napram novemu življenju, ni nači razloga za nadaljevanje takih metod nasilja...«

Vzdržuje se tendenca celotnosti, vsled katere bi se moralno vsako moralno, kulturno, politično in versko prizadevanje izpremeniti po »fašistovski konцепciji«. O tem piše: »Ta tendenca je predvsem bistvena zmota, misliti, da ima fašistovska gibanje, kako teorijo, ki prevladuje duhove in vleče k sebi srca; nič tega, marveč njegovo gibanje se nadaljuje vsled pomanjkanja teoretične koncepce, ki bi mogla vplivati na duhove in uravnati duše v zaupno sigurnost svoje realnosti.«

»Načelnik fašizma je edino središče in edini vir avtoritet. Nega vodi njen egocentrizem, da precenjuje koristi svoje diktature, ker ne pozna in ne čuti njenje škode. Njegov esterijer je odlikuje, da je odiskanja v realnega čutjenja kake ideje. Upanje, da bi se znal dvigniti kvišku in vladati s kako idejo, ni izpolnivo, vsaj za sedaj ne, toliko manj, ker on ne more najti nobene druge temeljne ideje, ki bi ne bila svoboda v velikem tradicionalnem in zgodovinskem pomenu. Sklicevati se na avtoriteto, da se uduši svoboda, je zmota in je v nasprotju z zgodovino narodov. Avtoriteta in svoboda sta pa oba tečaja političnega sveta. Ako en element preverne drugega, je to še vedno povzročilo nered.«

»Načelnik fašizma je edino središče in edini vir avtoritet. Nega vodi njen egocentrizem, da precenjuje koristi svoje diktature, ker ne pozna in ne čuti njenje škode. Njegov esterijer je odlikuje, da je odiskanja v realnega čutjenja kake ideje. Upanje, da bi se znal dvigniti kvišku in vladati s kako idejo, ni izpolnivo, vsaj za sedaj ne, toliko manj, ker on ne more najti nobene druge temeljne ideje, ki bi ne bila svoboda v velikem tradicionalnem in zgodovinskem pomenu. Sklicevati se na avtoriteto, da se uduši svoboda, je zmota in je v nasprotju z zgodovino narodov. Avtoriteta in svoboda sta pa oba tečaja političnega sveta. Ako en element preverne drugega, je to še vedno povzročilo nered.«

Aferi. Toda storila v tem pogledu ni ničesar sličega. Z vso odločnostjo je odgovorila: »Nikogar ne pričakujem.«

Do polnoči je manjkovalo samo še 10 minut.

Njen mož je dolgo zrl nanoj z mračnim pogledom, in v molku, ki je sledil njenemu odgovoru, je našla priliko, da si je rekla: »To je bilo neumno. Raje mu bi vse povedala, kakor je bilo, sedaj pa si lahko mož misli: »Ona laže!«

Odvetnik je obstal pri vratih, pokazal z roko na sobo in rekel: »Vidim, da si se pripravljala.«

Skokoma je bila pri njem. Tresla se je na vsem telesu. Prišla je do prepričanja, da se mora hitro odločiti, ako se hoče rešiti. Približala se mu je in ga objela. Odvetnik je stal nepremično in ostal ravnodušen napram njeni ljubezljivostim. Zatrjevala mu je, da v resnici nikogar ne pričakuje. Vse to je tako uredila, pričigala je svetilko, blekla tako praznično, ker je bila tako razpoložena. In njen ženski instinkt je prav sedaj na prave besede: Izustila je nameček nekaj, kar moža osupnilo in ga napotilo, da je jen razmišlja. Dejala je:

»Morda me ne razumeš, toda poskusiti hočem da ti stvar pojasmim. Dolgočasim se, strašno se dolgočasim, ali slišš, ali veš, kaj se to pravi. Živjeti v strašnem dolgočasu. Saj te skoraj nikdar ni pri meni. In kadar prideš, sedis ves čas pri svoji sestri, ki je prav ničesar ne razumem, o katerih jaz prav ničesar ne razumem.«

14 stala manjša svetilka, majhna japonska luč, katere plamen je bledo goren pod cedarasto skodeljico in razširjal po sobi čudesen vonj po kadilu.

Bila je, kakor smo že povedali, nervozna. Zajek? Ali se je morda kesala, da je mlademu Norvežanu dovolila poset, ali pa je bila morda nervozna, ker je hotela vendar enkrat razkriti tainost, ki jo je doslej sama nosila? Zrla je prestopenata na uro. Vsak trenutek je on moral biti tukaj. Njen nemir je naračal. Oblijubila je, da bodo vrata na verandi samo priprita. Ali bi ne bilo vendar bolje, ako bi zaprla? Že je hotela to storiti, kar je zaslišala nekak ropot in obstala. Čula je korake in slišala je škrpitja vrata. To je moral biti on, ki je pričakovala.

Brzo je pogledala še v ogledalo, ako je njen toaleta v redu, se vselila na divan ter se zleknila, njen, kar da bi hotela počivati. Na njenem licu se je pojaval usmeh in ta smehljaj je pričal istorično radovednost in pričakovanje. Ležala je na divanu v poziciji, da je imela hrbot obrnjen proti vratom in da ni mogla videti onega ki je vstopil. Slišala je korake, ki so se bližali. Došlec je stopal skozi temno stransko sobo. Koraki so se zdeli nesigurni. Slišala je, kako je došlec segel po kluiki. Vrata so se odprla, ona pa je še vedno smehljala ležala na divanu.

Počasi je okrenila glavo in prožila svojo roko. Mahoma pa ji je zamrl smehljai na licu in njen obraz je postal bled kakor stena. Došlec, ki je stal

pri vratih, ni bil tisti, ki ga je pričakovala. Bil je po njen mož, ki je stal pri vratih. Skočila je ponoven in bulila vanj, kakor da bi zrnil pred sabo pričakzen. Mož je nepremično stal ob vratih ter težko sopol. On je ves čas tekel, njegovo duševno razpoloženje, ko je ženo našel v takšni toaleti in v temnordeči razsvetljavi, je tako vplivalo na srca, da se ni mogel niti ganiti. Opazil je tudi njen zaslužen, skoraj prestrašen obraz. Vse

2. Odobritev konvencije, sklenene glede razmejitev z Romunijo. Razmejni protokol je že odobrila romunska narodna skupščina.

3. Sprejetje in odobrenje državnega proračuna za leto 1924/25, veljavnega od prvega 1. aprila t. l. Proračunski debato namerava vlada zelo forsirati.

4. Tiskovni zakon in še ostale zakone.

Parlamentarno delo stopa sedaj zopet v ospredje. V narodni skupščini že postaja boli živahnih in prihajajo nekateri poslanci, osobito članji finančnega odbora, ki se jutri, 17. t. m., sestane na plenarno sejo, da odobri vladi nekatere kredite. Tudi zakonodajni odbor je sklican za 21. t. m.

V radikalnem klubu je zavladala med poslanci velika samozavest, ker so vsi uverjeni, da se je le radikalni vladi končno posrečil sporazum naše države z Italijo in s tem povečati državni prestiž v Evropi. Radikalni poslanci s samozavestjo gledajo na bodoče delo v parlamentu in so gotovi, da se vladi posreči spraviti vse zakone brez vsega velikega odpora pod streho. Radikali računajo, da bodo vedno razpolagali z večino 40 glasov nad opozicijo. Državni proračun in ostali zakoni bodo po kalkulaciji radikalov sprejeti popoloma mirno in brez vsakih parlamentarnih ovir.

Telefonska in brzojavauna poročila Italijansko-jugoslovenska zveza.

Razpoloženje v Rimu. — Korekturje mej v Sloveniji. — Podpis treh protokolov.

Rim, 15. januarja. (Izvir.) Tukajšnji oficijski krogi so že vedno, kakor dosedaj zelo rezervirani v izjavah glede zavezniškega sporazuma med jugoslavijo in Italijo. Stališče vlade napram Beogradu je v glavnih črtah znano. Oficijno izjavljajo, da je ves sporazum še v povojih in da je treba ustvariti načelne temelje, na podlagi katerih se ima zgraditi zavezništvo in prijateljstvo med obema državama. Na meodajnih mestih pa priznavajo, da so beogradska poročila o prijateljski politični zvezli v zelo majoštevilih točkah netočna.

Italija sklene z jugoslavijo sporazum in se podpiše trije protokoli, ki bodo vsebovali vrsto gospodarskih, političnih in vojaškodobrevnih točk glede odnošajev med obema državama.

V prvi vrsti se ima podpisati I. protokol o prijateljstvu in zavezništvu med Italijo in Jugoslavijo, s katerim protokolom se ima zagaranirati mir na Jadranu, v Srednji Evropi in na balkanskem polotoku.

II. protokol vsebuje sporazum o Reki. Ta sporazum stopi na mesto rapsiske pogodbe in se ima v glavnem spremeniti člen IV te pogodbe, ki je garantiral obstanek samostojne reške države in ki je kratek določeval. »Kraljevina Italija in kraljevina Srbija priznate popolno svobodo in samostojnost državi Reki in se obvezuje, da jo bodoce v bodočnosti respektirale.«

Ta sporazum priznava Jugoslaviji tudi nekatere korekturne meje od Triglavja do Reke. Poročila jugoslovenskih listov odgovarjajo glede teh korektur dejstvom. Ima biti tudi internacioniralizirana železniška postaja na Reki.

III. protokol obsegata trgovinsko pogodbo in določa la o plovbi na Jadranu.

O trajanju pogodbe in o eksploataciji reškega pristanšča beogradskie vesti niso povsem točne. Sporazum je v osnovnih točkah dosežen, treba pa ga je še dalje izde-

Radikali tudi priznavajo, da je postal položaj Stjepana Radića, odkar se je izrekel za revolucijo v milanskem »Secolu«, zelo labilen. Po mišljenu radikalov je sedaj tudi nemogoč skupni nastop dr. Korošca in dr. Spahe z Radićem, ker je ta postal veleizdajalec. Radikali tudi izjavljajo, da se je akcija za ustanovitev kompaktnega opozicionalnega bloka ponesrečila.

Med radikalci je opažati dve strugi. Ena je za to, da ohrani radikalna stranka dosedanje parlamentarne stike z demejtom in Nemci, ker vidijo radikele osobito v Nemcih zvesto oporo. Druga struja je za to, da bi se izvedlo zbljanje med demokratimi in radikalci, da se izvede program notranje konsolidacije proti notranjim sovražnikom, ki jih vodi Stjepan Radić. To narekuje tudi višji državni interes.

V parlamentu je vzbudila veliko pozornost dolgotrajna avdienca voditelja demokratske stranke Ljube Davidovića pri kralju. Včeraj je kralj sprejel g. Davidovića v daljši avdienči. Davidović mu je poročal o vseh aktualnih notranje-političnih vprašanjih. Daljši razgovor je bil tudi o načrtu dr. Vojte Mirkovića glede samouprav. Liuba Davidović je kralja zainteresiral za to vprašanje. Razgovor se je nanašal tudi na zunanjopolitični položaj.

da skrbno in enako vpošteva interese vseh krajev naše države.

Vašemu dopisniku je bilo tudi izjavljeno, da je pri pogajanjih vlada vpoštevala ce'okupne interese naših rojakov v Italiji. Zagotavljalo se je od strani ugledne osobe, da bo sporazum značilni vse elementarne pravice Jugoslovenov v Italiji. S sporazumom ne bodo urejeni le diplomatski in trgovski odnosi med obema sosedoma, marveč po njem nastopi nova faza v odnosih med italijskim in jugoslovenskimi narodom. V bodoče nastopijo strpljivi in prijateljski odnosi med obema narodoma. Garantirane bodo elementarne narodne pravice na šoškem, cerkvenem in gospodarsko-političnem polju.

Otvoritev angleškega parlamenta.

Prestolni govor. — Macdonald kritizira sedanjo vlado. — Pred novimi volitvami na Angleškem?

— London, 15. jan. (Izvr.) Za včerajšnjo svečano otvoritev parlamenta so se vrisile obsežne politične predpriprave. Ministrski predsednik Baldwin se je povrnih v ponedeljek zjutraj v London in je konferiral s člani svoje vlade. Tudi Mac Donald je imel v ponedeljek zvečer konferenco z voditelji delavske stranke.

Danes opoldne je prišel kralj v spremstvu kraljice in dvora v zgornjo zbornico, kjer je po svečani otvoritvi prečital prestolni govor.

Prestolni govor, ki je v bistvu vladni program dosedanja konservativne vlade, ugotavlja uvodna prijateljske odnose do drugih držav in napredek v rešitvi gotovih zunanjopolitičnih problemov, ki so dosedeli v priljubljeno konsolidacijo poveljnih razmer. Da je omenja potrebo ratifikacije lausanne pogodbe s Turčijo, utrditev prijateljskih stikov z Ameriko in podprtje Društva narodov. V notranji politiki razpravlja prestolni govor o obsežnem načrtu za socialne reforme, osobito glede brezposelnih, invalidov in vojnih sirot, čiji položaj se mora radikalno zboljšati. Predvojne pokojnike je treba zvratiti in poljedelstvo mora dobiti od države podporo. Zboljšati se morajo tudi pogoji za izvoz angleškega blaga v inozemstvo. Kralj apelira na zgornjo zbornico na naj odobi vse predloga za napredek trgovinu in Izvoda.

Sodnica zbornica je še istega dne pričela debato o prestolnem govoru. Posl. Mac Donald je izjavil, da je zavoljen z govorom v kolikor se tiče zunanjosti politike, toda stvari se v zadnjem času razvijajo tako, da bo treba novih potov, ki jih pa ne bo načrt na sedanja konservativna vlada, ker ne zasluži zaupanja. Veliko pozornost in odobravanje delavskih vol-

litaljev je vzbudila njegova izjava, da se med danji kraljevi svetovalci ne uživajo zaupanja spodnje zbornice. Pozicije delavske stranke se sicer čedlje bolj utrujajo, vendar pa njeno stališče v parlamentu ni še ugodno. Poslancev ima manj kakor konservativna stranka v pri nadaljnjih korakih za spremembu državnega krmila bo dočela odvisna od liberalnih poslancev. Sedanj položaj je neopredelen in ne more dolgo trajati. Ker je skrajni čas, da se situacija razjasni, ni izključeno, da stoji Angleška pred novimi volitvami, ki bi se vrstile v kratkem.

DR. BENEŠ O NAŠI ZVEZI Z ITALIJOM.

— Rim, 15. jan. (Izvr.) Dopisnik »Corriere della Sera« je imel med vožnjo iz Beograda v Pariz s češkoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem daljši razgovor. Dr. Beneš mu je izjavil, da se je vedno in povsod zavzemal za to, da se zveze, sklenene za časa volne morajo nadaljevati za časa miru. Italijansko-jugoslovensko pogodbo more izrecno označiti kot zaveznško pogodbo. Na dopisnikovo vprašanje, če Jugoslavija sklene zvezo s Francijo, je dr. Beneš odgovoril, da Malo antanta ne potrebuje daleč podpore kot steže dve njeni člani naši zadostno oporišče pri dveh velesilah. Po izjavi dr. Beneša je tudi izključeno, da bi bil ugoden čas za vstop Grške v Malo antanto.

nili neki odlični osebi iz poljskega plemstva. Gorczyuski bi prevzel vrhovno vodstvo varnostne službe. V organizaciji je vladala železna disciplina in za izdajstvo je bila določena smrtna kazenska. Vsakega ponedeljnika so se člani zbirali v katakombar varšavsko cerkev Vseh svetnikov, kjer so prisegali zvestobo monarhistični ideji. Varšavski tisk in javnost se živahnih zamisla za ta dogodek in nestreno pričakuje nadaljnji rezultat preiskave, ki bo dognaša še marskaj zanimivcev. »Kuryer Warsawski« piše, da je imela organizacija samo v Varšavi več tisoč članov, svoje podružnice pa po vseh mestih poljske republike.

Potres na Japonskem.

Nove številne žrtve.

— London 15. jan. (Izvr.) Japonsko je zavlekalo nova potresna katastrofa. Včeraj zjutraj so nastali ponovni močni potresni sunki. V Tokiju in Kobi so nastali ogromni požari. V Tokiju in Jokohami je bilo 50 mrtvih in 210 oseb težko ranjenih. Porušenih je 600 hiš. Po poročilih iz Newyorka so bili porušeni večinoma hiši, ki so jih sezidali po zadnjem decemborskem potresu. Potniški vlak blizu Tokija se je nahajjal v momentu potresa na nekem mostu, ki se je vsled potresa zrušil. Vlak je prešel v Reko s potnikami vred. Stevilo ponesrečenih potnikov še ni znano.

Politične vesti.

— »Edinstvo« o sporazumu. Tržaška »Edinstvo« piše v članku »Zveza med Italijo in Jugoslavijo« med drugimi: Odkrito povemo, da se nam ureditev spornih vprašanj med obema sosednima državama, doberana celo do take dovršenosti, da se iz nje izčim prava prijateljska zveza, vidi stvar, ki odgovarja vrhovnim koristim obeh zaveznikov v takih visokih merih, da se mi kot italijski državljanji in pripadniki jugoslovenskega naroda moremo le srčno veseliti. Zato pa tudi želimo, da budi sklenjena na takih modrih, pravčinih v odkritorskih podlagi, da bo lahko trajna in da ne bo našla v sebi kali novih sporov in bližnjega ali daljnega razpadja. Le taka zveza zamore v teku časa dovesti tudi do primerenga srčnega razpoloženja, da zaupanja in prijateljstva. Kot narodna manjšina, ki je v Italiji vkljub svojemu lojalnemu zadržanju doslej našla, žal, veliko premalo razumevanja, veliko preveč nasprotovanja, kot narodna manjšina, ki ložijo krvne, jezikovne in kulturne vezi z narodom, s čigar nacionalno državo stopi sedaj Italija v zvezo, pa mora naše ljudstvo toliko v svojem interesu, kolikor prav iz istih razlogov, radi katerih se je tu in onostran vest o novi zvezi sprejela z očitnim zadovoljstvom, vroče želenji, da bi italijski činitelji ne pozabili, da njihova ravnanje z našo manjšino pridobi sedaj še bolj dalekosežni pomembnosti. Sedaj, ko bo Italija v prijateljskih stikih s sosedom z ono stran vzhodnih mej, njeni državniki lahko presodijo vprašanje daljnega postopanja s slovensko manjšino s polno mirnostjo, z duhom pravčnosti in človečnosti, skratak tako, kakor bi ga bili doslej morali, a so jim to branili predsedki in vplivi, za katere ni sedaj nobenega potvoda v nobenega mesta več.

— St. Radić na Dunaju. V petek, 18. t. m. predava na Dunaju pred povabljenimi gosti St. Radić o »pacifistični in mirovnotvorni narodnosti državje, G. Radić računa, da najde na Dunaju solzave pacifiste, ki bodo nasedli njegovim sladkim besedam. Mož se varai: Dunaj je danes večekapitalistično in diplomatično sila oprezno mesto in ne bo nasedalo njegovem demagoškem govoru. Že sedaj ne posveča dunajsko časopisje g. Radiću nobene pozornosti. Kmalu bo spoznal, da je dunajski zraz še neznenišji kakor londonska megla. Morebiti bo končno le izpreglel veliko svobodo političnega udejstvovanja, ki mu jo je nudila Jugoslavija in bo uvidel, da je to državo po krivem pohabil in uničeval!

— O sporazumu z Italijo je priobčila beogradска »Politika« vodnik, ki ga zaključuje tako: »Rapska pogodba je umrla v svetu svoje mladosti. Tu je bil g. Mussolini dober prorok. Ko je prišel na vladu, so ga vprašali, kaj misli o rapski pogodbi. Takrat je izstrelil tele prorotske besede: »Pogodbe niso večne.« Ves naš narod podpisuje danes s Mussoliničeve besede Ir ne dvomimo, nemalo ne dvomimo, da bo tudi naš narod dober prorok, pravtako dober kakor gospod Mussolini. A dotlej bo naš narod prepeval in čakal, kakor je prepeval in čakal neko.«

— Eden izmed avstrijskih kraljkov, »Die Stunde« poroča, da se je na Dunaju zopet pojavil takozvanii skravni avtor, dr. Artur König. Med vojno je bil vojaški avtor. Ime skravni avtor je dobil zarato, ker je bil med tistimi, ki je najbolj divjal proti takozvanimi vitezdzajalcem ter jih v masah spravljal na vseh. Pravilno, da ima na vesti na stotine justičnih umorov. Po prevratu je moral s Dunaja bežati, ker ni bil več varen življenja. V kavarni »Central« so ga po prevratu spoznali bivši avstrijski oficirji in ga svojeročno takoj preteplili, da je ledva ostal živ. Nato se je presebil v Berlin, kjer je ostal pet let. Sedaj misli, da je čas opraviti svoje delo pozabljenja in se le vrnil na Dunaj. »Die Stunde« pravi, da so takšni avtorji spravili na svin svet nad 240.000 večinoma nedolžnih ljudi.

lati v podrobnostih, za kar je potrebno še več tednov.

— Beograd, 16. jan. (Izvr.) Težišče posvetovanj za končno likvidacijo reškega vprašanja je prenešeno iz Rima v Beograd. Od strani italijske vlade vodita posvetovanja o sporazu poslovni odpravnik Sumonti in general Bodero; od naše strani se udeležujejo posvetovanji zunanjega ministrja dr. Ničića, naš pravški poslanci Ljuba Nesić in predsednik naše delegacije v bivši paritetni komisiji oz. nečlanki oddelka za izvedbo mednarodnih pogodb dr. Otokar Ryba. Zadnji čas se konference vrše dnevno in se razpravljajo vse podrobnosti sporazuma. Kakor je izjavil zunanjški minister dr. Ničić nekateri dopisnikom, se ima sporazum v najkrajšem času skleniti. V glavnih točkah je sporazum dosegzen. Izdelati je treba le še nekatere podrobnosti. Zunanji minister je prepričan, da bo sporazum zelo uporaben na razvoj dogodkov v naši državi. Na merodajnem mestu priznavajo, da odstopi Italija naši kraljevini vsa hrvatska selja na severu Reke in več otokov, tako otok Lastovo in Šušac, otok, na katerem imajo Lastovčani svoje pašnike.

V zunanjem ministru, kakor je bilo že včeraj javljeno, dalje razpravlja modalitete o načinu izpraznitve onega ozemlja, ki po sedanjem sporazu še pripada naši kraljevini.

Tako po končani sestavi teksta protokolov sporazuma se ima vršiti sestanek po vsej prilici v Benetkah ali v Rimu. Dan sestanka še ni gotov. Nekateri listi javljajo, da se sestanek vrši med 28. in 30. tm. v Benetkah. Ker je ministrski predsednik iz zdravstvenih razlogov in radi preobilice poslov zadržan priti na sestanek, bo zunanjški minister dr. Ničić pooblaščen, da z Mussolinijem podpiše zaveznško pogodbo in sporazum o Reki.

svetu, brez katerega miru ni niti napredka med narodi, niti srečnega življenja med državami.

»Demokratična pristavlja še, da demokratska stranka mora biti naprem radikalni vladi rezervirana in z nezupanjem pričakovati oficijskih pojasnili. Članek zahteva, da se objavi vse podrobnosti obseženega sporazuma.

Zveza z Italijo in Slovenijo.

— Beograd, 16. januarja. (Izv.) V Beograd so zadnji čas takoj po poročilu o sporazu z Italijo prispele vesti, da je nastalo v Sloveniji veliko razburjenje in vznemirjenje radi likvidacije reškega vprašanja in sklenitve zveze z Italijo. Vznemirjeni so bili po tem poročilu osobito gospodarski in trgovski krog, ker je po tej zvezi prepričena Slovenija, da bo vodila politiki Trsta in je odrežana od direktnih zvez z morem. Druga poročila so očitala beogradski vladi, da ni znala zadostno varovati interese naših rojakov v Italiji v kulturnem, gospodarskem in političnem oziru.

Na merodajnem mestu so vsežemu dopisniku včeraj izjavili, da vlada nikar ne bo opustila gradnje železniške proge Kočevje-Reka. Prometni minister je tudi včeraj navajal v svojem eksponentu v novem prometnem programu. V tem vprašanju smo dobili od vlade tole sužbeno brzjavko:

Dnevne vesti.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1924.

K dejanjem...

Položaj, ki so si ga v zadnjem času ustvarili Nemci v Sloveniji, je nenaraven. Naduti pangermanistični miselnosti naših Nemcev niso zadostovali svobodljubni zakoni in pravice, ki jim jih je dala Vidovdanska ustanova. Z neprikrito težnjo po starem položaju v bivši Avstriji so izrabili nerodno situacijo v narodni skupščini ter danes prehajajo na celi črti v ofenzivo. V mariborski oblasti imajo močne industrije v svojih rokah. Ta gospodarska konsolidacija je v Sloveniji še večja, ker posega vanjo dunajski bančni kapital direktno preko naših domačih bančnih zavodov. Tudi na nacionalnem, šovinističnem polju so si opomogli. Nova država je po pravici pričakovala, da se bodo številni številski in kočevski renegati povrnili v narodje materinskega jezika in matere domovine. Tajni nemčurški agitaciji pa je uspelo obdržati renegate in jim vleti še hujšega besa do vsega, kar je slovenskega in jugoslovenskega. To in pa obstoj nemške politične stranke v Sloveniji kaže, da naši Nemci nočejo mirnega in složnega življenja lojalnih državljanov, da se ne zadovoljujejo z mrim gospodarskim in duševnim napredkom, marveč da hočejo vzpostaviti sramoto slovenskega renegatstva s staro pangermanistično ostjo.

Naš časopis pozorno zasleduje to stremljenje naših Nemcev, računajoč na bližnji padec samoradikalne vlade. Divimo se prednostni Nemci v nemških poslanstvih ter listom, da ne računajo s to možnostjo in z vsemi posledicami, ki jim bodo sledile. Mi Slovenci pa bi prav storili, da se ne zanašamo samo na bodočo vlado. Zadevo naj vzamemo v lastne roke in naj sami na temelju svojih pravic ter državnega programa onemogočimo sramotne politične pojave renegatskih drobec v mariborski in ljubljanski oblasti. Že parkrat smo opozorili naše akademiske in nacionalne organizacije, da je vprašanje nemških renegatov bistveno prosvetno in kulturno in da je pripisati samo naši inferiornosti ter brezdelnosti, ako nacionalne razmere na severni granici niso takšne, kakor zahteva naši narodni in državni interesi. V ljubljanski in zlasti v mariborski oblasti potrebujejo propagando idej mladega jugoslovenskega naroda, njegove bodočnosti, njegovih kulturnih načinov in dolžnosti v obeh oblastih treba stvoriti razpoloženje proti opicljemu posnemanju tujih vzorov in za samostojnost v vsem javnem življenju. Želimo si novo dobo kulturnih taborov, moderne kulturne organizacije potom prostvenih tečajev, nadaljevalnih šol, predavanj, umetniških in pevskih nastopov, potovalnih učitev itd. Upamo, da bi se pri tem velevažnem delu narodne obrane naše vse naše politične stranke in vse naše mlađinske in kulturne organizacije. V to svrhu je treba sklicati sestanke in tamkaj sestaviti enoten upravni in poslovni odbor, ki nato izdelal podroben načrt racionalne in državne propagande v ljubljanski in mariborski oblasti ter preide k dejanjem!

★ ★ ★

Napredna zmaga v Poljanski dolini. Iz Poljanske doline smo dobili razveseljivo vest o velevažnem naprednem uspehu. V Oselici, v obmejni občini v Poljanski dolini, so imel preteklo nedeljo občinske volitve. Zračilno je, da klerikalna stranka pri teh volitvah ni mogla vložiti niti kandidatne liste. Vloženi ste bili dve listi: gospodarska in SKS. V gospodarski stranki so bili združeni demokrati in razne druge napredne struje, podpirali pa so jo tudi treznejši elementi v klerikalni stranki. Volitve so se vrstile v najlepšem redu in so donesle popolno zmago naprednim strankam. Gospodarska stranka (IDS) je dobila 15 mandatov. Samostojna kmetiška stranka pa 10. Ako bi bili pri volitvah tudi nastopili, bi za napredno stvar ne bilo nobene varnosti, ker bi imeli v tem slučaju združen napredniki vključi vsemu še impozantno večino. Povdarijati je treba, da sta obe napredni skupini delali spoznatum, čemer je tudi pripisovati neprizakovano velik uspeh. Volitve v Oselici zoper kažejo, kaj se da na kmetih doseži za napredno stvar, ako vsi napredniki složno in sporazumno nastopajo. Klerikalna pšenica gre v klasje samo, aleso se napredniki med sabo prepričajo. Naprednike na deželi je že zdavnata srečala pamet, kdaj bo one v Ljubljani?

Zamašeni vtr! Z ozirom na zadnji vladni odlok, ki je po pravici podprt, da so mestne finance v skrajno neugodnem stanju, je dan mestni občini tudi resen in oster miglaj, da ne sme več najemati novih milijonov posojilnih zivščeval občinskih davkov ali doklad, še mani pa sklepali o novih, ker riskira drugač — kakor je med vrtstami čitati — razpust občinskega sveta. Klerikalci se baje nečejo pokoriti ukrepom vlade, zato računaio, da njihovo gospodstvo na magistratu ne bo več dolgo trajalo.

— Delo črnordača koalicije. Koliko se briga »Zveza delovnega ljudstva« v občinskem svetu v resnici za vestno delo, priča načoli delovne dejstvo, da se je na magistratu in v odsekih nabralo toliko zadev, ki čakajo že dva meseca na rešitev v javni seji, da bo prihodnja seja dne 22. t. m. trajala tri dni, če ne celo štiri, da bo mogoče vse vsaj površno rešiti. Odkar imajo finančni referat v rokah komunisti, se gleda v prvi vrsti na to, da se denar mestnih davkoključevalcev izrablja in razmetava za stranksko-politične namene, vsi drugi interesi prihajajo še le v drugi vrsti v poštov.

— Slovo g. Špitalka z Dunaja. Z Dunaja nam pišejo: Češka trgovska zbornica na Dunaju je priredila 13. t. m. posloviln večer svojemu ustanovitelju in prvemu predsedniku g. Jos. Špitalku s k m. Dvorana »Kursalon« ob Parkingu je bila polno zasedena; došel je cvet češke manjšine, zastopniki vseh društva v gospodarskih organizacij. Navzoča sta bila tudi č. poslanik in konzul in zastopnika dveh jugoslovenskih bank iz Zagreba in Beograd. — Nešto je bilo govornikov, ki so pričali, kaj je bil Špitalky češki manjšini in kako vsestransko je bilo njegovo delo. — Vredno bi bilo, obširnejše popisati to delo za vzor, kako je treba pozitivno delati in biti povsod na svojem mestu, komur so dani duševni darovi in gromota sredstva. — Od 19. do 20. zvečer — govor, ki so bili slavospev delu za č. manjšino. Zastopnika dveh jugoslovenskih bank pa sta omenjala zasluge Špitalka za razvoj denarništva v Jugoslaviji. — Gosp. Špitalky se je zahvalil vsem svojim čestilcem z mojstrskim govorom po vsebinu in obliki. — In tako je odšel za mnogimi drugimi tudi ta trenomislenski delavec na gospodarskem polju! Ali je bilo to res potrebno?

— Počleneno gospodstvo, t. j. moštvo, orodje, inventar, prizidek v Mestnem domu id. je bilo mesto občino v preteklem letu 3 milione in nekaj stotisoč krov. — Kakšen luksus je sedanja črnordača koalicija naprila s tem korom mestni občini, da kazuje delstvo, da ima n. z. veliki Zagreb ravno toliko (18) plačanih poklenkih gospodarjev kot naša malta in berška Ljubljana. In ista potrata tudi tak zvan »Gasilski urad«, ki stane mestno občino meščno nad 25.000 krov.

— Memorij kraljevca Gjorgia. Novosti javljajo, da v kratkem izdejo v tisku memorij kraljevca Gjorgia.

— Pregled lekarom. Ministrstvo za narodno zdravje je odredilo da se naj čim najprej izvrši pregled vseh lekarom in drogerim v državi. O izvršenem pregledu imajo podriene oblasti nemudoma poročati ministrstvu.

— Zahteva naše eksportne trgovine. Beogradsko »Pravda« poroča, da ješčasno vremenu in trgovskemu ministru došla spomenica trgovske in obrtniške zbornice za Slovenijo, ki v interesu naše eksportne trgovine zahteva, da se določi posebna taksa v znesku 6% od celokupne vrednosti na blago, ki ga uvažajo ali izvajajo velike tvrdke tujcev zavor brez sodelovanja naših trgovcev. List pravi, da je ta zahteva upravičena in razumliva, ali da je težko izvedljiva.

— Smrtna kosa. Danes je umrla gospodinja Franica Mikužević, sestra g. Iv. Mikuža, ravnatelja Hip. banke in majorja Mikuža v Beogradu. Pokojnica je bila naščušena Slovenka, ki je rada podpirala vse narodna društva. Živila je samo svojemu domu. Pogreb bo v petek 18. t. m. ob 16. na pokopališču k Sv. Križu. Blag je spomin, njeni rodbini naše sožalje. — Po mučni bolezni je umrl g. Ivan Weber, zlatar v Ljubljani. Pokojnik je bil eden najdelavnejših in najbolj požrtvovalnih aktivnih članov Ljubljanskega Sokola. Sodeloval je pri vseh prireditvah in bil navdušen telovadec, dasi je že delj časa bolhal. Pred tedni se je pri telovadbi ponosrečil in na posledicah notranje poškodbe je tudi umrl. Pogreb bo jutri v četrtek ob 15. Sokoli ga obhranijo v trajnem prijaznem spominu.

— V Zagrebu je umrl Mirko Diković, bivši dolgoletni ravnatelj gornjogradsko gimnazije v Zagrebu. Pokojnik ni bil samo odličen šolnik in vzgojitelj, marveč tudi odličen književnik, ki je obogatil hrvatsko književnost z marsikatero dobro knjigo. Posebno se je odlikoval kot prevodilec iz ruske književnosti. Bil je že dle časa v poketu in kot vokojenec živel seveda v veliki bedi. V svoji onoroki je odredil, da se mora njegov pogreb vršiti v zgodnjih lutrihanjih urah. To se je tudi zgodilo. Kljub temu se je udeležilo njegovega pogreba izredno število občinstva, predvsem njegovi bivši kolegi in učenci. Ravnatelj gornjogradsko gimnazije je bil od L 1884 do 1908.

— Celjske vesti. Seča celjskega občinskega sveta se vrši v sredo zvečer v mestni posvetovalnici. Med drugim na sebi tudi volitev članov v stanovalsko razrediščo. — Uradni poopravki v stalnih volilnih imenikih. Mestni magistrat mora v času od 1. do 31. januarja tek. leta uradoma izvršiti popravke volilnih imenikov. Vse osebe, ki imajo pravico do vpisa v stalne volilne imenike in že morda niso v njej vpisane, naj se zglaše v času od 14. do 25. t. m. med 9. in 12. dopoldne v sobi št. 2. mestnega magistrata. Seboj je prinesiti krstni list, potrdilo državljanstva SMS in bivanje v občini. — Tovarna za kovinasto posodo, dosedaj last g. K. Pertinča na Spodnjem Lanovcu je prela-

v roke delačne družbe. Lastniki so po večini celjski denarni zavodi. — Naležljivi bolezni v letnici zimi v Celju ni začnomovali in je zdravstveno stanje v splošnem povoljno. Par slučajev škrlatinke se je pojavilo v Cretu pri Celju.

— MARIBORSKE VESTI. Več evidence za javne prireditve. Tri večje javne prireditve (gledališka anketa, carinska konferenca, Ljudska univerza) v ponedeljek zvezčer so zopet pokazale staro bolezen sklicateljev večjih javnih prireditv: po celi mesec in še več nič posebnega ne tu ne tam, a naenkrat pa vse nakopičena na en večer. Za take velike skoke je veliki Maribor venit — premajhen. Narodno trpi pri tem vsake prireditve. Tista počesa ljudi, ki se danes sploh še zanima za javne prireditve, se ne more raztrgati. Zanimivi so vzroki te bolezni. Predvsem naši ljudje premalo čitajo. Mnogo je inteligenč, ki sploh ne čita niti lokalnih listov ali pa samo — inscrate, če slučajno kaj potrebuje. Ko je vse dopisnik po končani gledališki anketi prisel na carinsko konferenco, in je sprito delo, da je bila konference razmeroma slabu posečena, opozoril predsedstvo na gledališki anketo, je bilo splošno videti nemalo začudenje, kakor da se ni o tej anketi nič pisalo po listih. Drugi vzrok je pomanjkanje evidentne, ponajveč ravno zato, ker ljudje premalo čitajo in če že čitajo, vse sproti — pozabijo. Vse to velja še v posebni meri tudi za društvene prireditve. Več smernosti, več smisla za skupnost! — Zlostorna statistika. Na gledališki anketi smo glede obiska gledališč siljali številke, ki so načravnost sramotne za dotične sloje, ki bi si lahko privoščili gledališče, ako že ne zase, vsaj za svoj račun. Treba pa ob te prilikah ponovno povedati, da je mariborsko gledališče tudi pod nemškim režimom bolhačno na isti bolezni. Premožnišči so se ga osibali, niso imeli smisla zanj. Tudi vstarje Marioborčani so zvečer raje počivali v gostilne in kavarne nego v gledališče. To je bilo dobro samo za uradništvo in nižje sloje. Povprečno je bil obisk slabši kakor je sedaj. Lekar ob druge strani (vlado itd.) je bila večja — pa zgolj iz nacionalnega ozirov. Naši ljudje so se nad tem zgražali, toda danes se nahajajo sami na istem potu. Tudi njim so ljubljana stalna omiza do 23. ure v začatenih gostilnah, do 3. ure zjutraj v baru. Izmed prizadetih prihaja to posebno v poštov naša industrija in trgovina, ki si dela z abstinenco slabko reklamo. Vsi skupaj pa se ne zavedajo, da je danes veliki razloček med nekdaj nemškim in sedaj slovenskim gledališčem. Takrat se Nemcem ni bilo treba bati, da jih ga vzamejo Slovenci. Danes vemo vsi Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgubili. Saj je bat na njihova zahteva ena glavnih zahtev Nemcev napram vladni, in vse kaže, da jih hoče vladna na ta način omogočiti vse delno vrnila v toliko, da si pridobi tudi Nemci solistinstvo za prireditve nemških predstav. To pa bi bil konec zNarodnega gledališča. Če pride do tega, si bodo tudi imoviteži Slovenci, da je ta hram ne samo gledališče, nego naša nacionalna kulturna posest, po kateri preži Nemci že od trenutka, ko so ga izgub

Inserirajte v „Slov. Narodu“.

Jugosl. importno in eksportno podjetje

ING. RUDOLF PECLIN.

Stroji za vsako industrijo, lesno in bovinško; poljedeljski stroji in orodje; lokomobile in motorji; več vrst silosnikov; voletrgovina telesa za stavbene in konstrukcijske svrhe. — Tovarna poljedeljskih strojev, tvarna za železo in kovino F. FARIC izdeluje vse predmete iz litega želena v vseh možnostih in velikosti točno po modelih, armature iz merti in kovin za vsako potrebo.

Tel. Inter. 82. MARIBOR, Trubarjeva ul. 4. Tel. Inter. 82.

Mehanika delavnica in kvarna modernih izdelkov

KAREL DRAGAR in drug

V ZGOREJI SIKI, KOSOVA ULICA št. 86

sprejemna vsa nova dela in popravila, izdelana v lastnem režilu, kakor stavbne dela, letalka za ronilevare, izdelovanje modernih vožil (koles) v lastni kvarni, prevozna in avto transmisijski strojevi. Izdelave vedovedne armature za kleperje in rezne pipe iz merti po najnižjih konkurenčnih cenah.

Naročite takoj

Ljubljanski Zvon za leto 1924

V novem letniku bo izhajal vse leto

Štirko zasnovani in zelo zanimivi roman

Sent peter.

Dejanje romana se godi v polpretekli dobi v ljubljanskem šentpetrskem predmetju ter je prepleteno z zgodovinskimi dogodki one dobe. Roman, ki ga je napisal Juš Kozak, je bil odlikovan z nagrado.

Poleg „Santpetra“ izidejo v Ljubljanskem Zvonu še razne druge zanimive povesti, pesmi in esije, zlasti odlomki iz

Veronike Deseniške,

nove velike Župančičeve tragedije.

Ljubljanski Zvon, ki izhaja mesečno, velja vseletno s poštnino vred Din 120.— (za inozemstvo Din 140.—), polletno Din 60.—, se naroča pri Tiskovni zadruzi v Ljubljani, Prešernova ulica, nasproti glavne pošte.

Držni eksotični roman v slovenskem prevodu.

Same za odrasle!

Same za odrasle!

Claude Farrère:

CIVILIZIRANCI

Prevod Miran Jarc. — Tiskala in založila „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Prvostan je izdal v odkljenem prevodu Mirana Jarcia Claude Farrère-jev roman „CIVILIZIRANCI“. Knjiga spada med največje umetnine eksotične književnosti. Mahoma si je prvojito kmilino in drugo občinstvo vseh kulturnih narodov. Z naturalistično smislovo se podaja pisanec v orientalski svet, v globine kitajskega ter tonkinskega življenja ter ga nese z vso brezobzirnostjo do najmanjših potankosti. S posebno in preračunjeno slastjo pa opisuje Farrère propast na daljem vzhodu žvezlih Evropecev, takozvanih civilizirancov in jim sledi v žalostno razumadanost tamoznjega domačega in tujeva, evropskega ženskega sveta. S strahoto gledamo propast in divjo, brezmejo strast človeškega telisa, ki so ga zapustile vse moralne in telesne odporne sile. Skozi to pestro in verno življenje pa se vije tista, nezna ljubezen čistega dekliškega srca, ki omamja čitatelja s svojim pristnim občutjem in ki mu razadeva do živega spoznanja, da ni ljubezen brez vernega sednega kopnenja, brez zavetobe in premagovanja lastne nature. — Tudi v slovenskem prevodu bo knjiga vzbudila tisto senzacijošno pažnjo, ki jo vsebinha zasluži po svojem realističnem opisu orientalskega cresa in po čudovitem liričnem spetu dečijske ljubezenskega doživetja.

Cena br. Din 20.—.

Dobiva se v „Narodni knjigarni“ in drugih knjigarnah.

Za edgovore uprave
naj se priloži
1 dinar. Plačuje se
vnaprej.

MALI OGLASI

Cena malih oglasov
vsaka beseda
50 para. — Najmanj
pa Din 5—

Službe

Trg. pomočnik
mešane stroke, prost vo-
jačine, išče službe v me-
stu ali na deželi. — Nas-
lov pove uprava »Slov.
Naroda«.

Boljše dekle
se išče k malim obitelji,
katera zna kuhati in
opravljati vse hišne dela
razen pranja perila. —
Ponudbe na: Dr. Krunić,
advokat, Petrinja. 406

Šivilja
za vsakovrstne damske
obleke, tudi popravila, se
priporoča. Gre šival tudi
na dom. — Ponudbe pod
»Šivilja/434« na upravo
»Slov. Naroda«.

Plačilna
natakarica
za dopoldne in vaje-
ce za kavarno — se
sprejmeta takoj. — Ka-
varna Prešeren, Ljublia-
na. 439

Prikrejevalka
za perilo in predpanske
se išče za večje konfek-
cijsko podjetje Ozira se
samoumo zmožno in sa-
mostojno moči. — Po-
nudbe pod »Prikrejeval-
ka Ljubljana/437« na upr.
»Slov. Naroda«.

Strojedisko
in stenografinjo, izurjeno
(ki je event. večja tudi
nemške stenografske) —
sprejme pisarna v Ljubli-
jani. Novinke so izklju-
čene. — Ponudbe pod
»Dr. G./369« na upravo
»Slov. Naroda«.

Gospodinčno,
inteligentno, izvezbano v
šivanju, perfektno v nem-
škem in hrvatskem jezu-
ku — iščem za 12 letno
dekle. Prednost imajo
gospodinčne z znamen-
francosčine in nekoliko
klavirja. — Beata Vinc-
ski, Karlovac. 443

Skobelni stroj
(frezari), popolnoma nov,
naprodaj za 15 000 Din.
Ogledu se je pri: A. T.,
Ljubljana, Linhartova uli-
ca 8. 336

„Jajalo se“
v petek dan 18. t. m. na
javni prostovoljni dražbi
ne kaže pohištva v
skladislu špediterja Ran-
zingerja. 452

Proda se
elegantna odprta kočija
z gumijastimi
obroči na kolesih ter
v najboljšem stanju se na-
hajajoči vozskupe. —
Poizve se: Cesta na Ko-
deljevo 8. 428

Proda se
elegantna odprta kočija
z gumijastimi
obroči na kolesih ter
v najboljšem stanju se na-
hajajoči vozskupe. —
Poizve se: Cesta na Ko-
deljevo 8. 428

„Zahtevajte edino le
Ciril in Metodove vžigalice
dobijo se povsod.“

Glavni založnik tvrdka

IVAN PERDAN nasledniki, Ljubljana.

Zahtevajte edino le

Ciril in Metodove vžigalice

dobijo se povsod.

Generalno zastopstvo:

Brown Boveri.

Generalno zastopstvo:

Brown Boveri.